

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 258/05-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. novembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., T., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Katastrálneho úradu v T., Správy katastra T. v konaní vedenom pod sp. zn. A/2004/327 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. novembra 2005 doručená sťažnosť V. S., T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Katastrálneho úradu v T., Správy katastra T. (ďalej aj „správa katastra“) v konaní vedenom pod sp. zn. A/2004/327 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ vidí nesprávnosť postupu správy katastra v napadnutom konaní v tom, že: *„po nadobudnutí právoplatnosti (...) rozsudku Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 11 C 983/94-61 z 10. 11. 1994 mal byť tento rozsudok zaevidovaný (...) do listu vlastníctva*

znejúceho na moje meno. Do dnešného dňa sa tak nestalo aj napriek uplynutiu doby 11 rokov, a preto takýmto konaním dochádza k porušovaniu mojich základných práv a slobôd.“

Dňa 21. novembra 2001 vtedajší Okresný úrad T., katastrálny odbor vrátil sťažovateľovi uvedený rozsudok s odôvodnením, že zápis na základe tohto rozsudku nie je možné vykonať, pretože právne vzťahy k dotknutým nehnuteľnostiam boli už upravené rozsudkom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 12 C 160/93.

Sťažovateľ namieta, že rozsudok okresného súdu sp. zn. 11 C 983/94 sa týka nehnuteľností po jeho zomrelom otcovi J. S. a rozsudok okresného súdu sp. zn. 12 C 160/93 sa týka nehnuteľností po jeho matke J. S.

Dňa 8. novembra 1995 sťažovateľ požiadal okresný súd o vykonanie opravy jeho rozsudku č. k. 11 C 983/94-61 z toho dôvodu, že sťažovateľovi bola priznaná menšia výmera pozemkov ako mala byť priznaná z dedičstva po nebohom otcovi J. S. Dňa 28. júna 2004 sťažovateľ podal správe katastra „sťažnosť“, v ktorej okrem iného uviedol, že v liste vlastníctva chýba zápis jedného podielu vo veľkosti 1/4 podľa rozsudku okresného súdu č. k. 11 C 983/94-61. Následne prebiehala vo veci ďalšia korešpondencia medzi sťažovateľom a správou katastra, v ktorej bolo sťažovateľovi oznámené, že zápisy v liste vlastníctva boli vykonané podľa doručených listín.

Podaním z 24. júla 2004 sťažovateľ oznámil Katastrálnemu úradu v T. (ďalej len „katastrálny úrad“), že nebol zrealizovaný právoplatný rozsudok okresného súdu č. k. 11 C 983/94-61. Katastrálny úrad listom z 23. septembra 2004 oznámil sťažovateľovi, že bol daný pokyn správe katastra, aby predmetný rozsudok zapísala do listu vlastníctva. Dňa 5. októbra 2004 bol sťažovateľ vyzvaný správou katastra na predloženie originálu alebo overenej fotokópie. Dňa 11. novembra 2004 sťažovateľ podal „sťažnosť“ na Katastrálnom úrade v B., ktorá bola postúpená katastrálnemu úradu. Katastrálny úrad listom z 21. decembra 2004 oznámil sťažovateľovi, že za daných okolností je jediným spôsobom, ako odstrániť zákonným postupom zistené nedostatky, obnovenie činnosti komisie ROEP, ktorá posúdi potrebu zmeny už zapísaného registra a odporučí správe katastra, aby v správnom konaní rozhodla o zmene vydaním rozhodnutia. Od doručenia listu 17. januára 2005 uplynula takmer ročná lehota a vo veci nie je doteraz rozhodnuté. Na základe uvedeného považoval sťažovateľ za jednoznačne preukázané, že správa katastra svojím

postupom vo veci zápisu predmetného rozsudku porušila jeho základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy. V dôsledku nečinnosti správy katastra sťažovateľ utrpel finančnú ujmu a psychickú záťaž, ktorá naďalej trvá. Sťažovateľ tvrdí, že vyčerpal všetky možné opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd poskytuje, ale napriek tomu protiprávny stav naďalej trvá.

Vzhľadom na časový odstup od právoplatnosti rozsudku okresného súdu č. k. 11 C 983/94-61 a povinnosti správy katastra zapísať tento rozsudok do katastra nehnuteľností požaduje sťažovateľ priznať aj primerané finančné zadost'učinenie vo výške 100 000 Sk.

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sa sťažovateľ domáha vydania tohto nálezu:

„1. Správa katastra T. v konaní vedenom o rozsudku Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 11 C 983/94-61 porušila základné právo V. S. na zapísanie veci do listu vlastníctva bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Správe katastra v T. prikazuje, aby o rozsudku 11 C 983/94-61 konala bez zbytočných prietahov.

3. V. S. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 100 000 Sk, ktoré mu je Správa katastra T. povinná vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. V. S. priznáva náhradu trov konania ako aj náhradu trov právneho zastupovania, ktoré budú vyčíslené do troch dní od rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietaná nečinnosť orgánu verejnej správy, *in concreto* ide o namietané prietahy v konaní Katastrálneho úradu v T., Správy katastra T., v konaní vedenom pod sp. zn. A/2004/327.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02).

Podľa § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (v znení zákona č. 341/2005 Z. z.) fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Ústavný súd konštatuje, že konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ktoré bolo do nášho právneho poriadku zavedené od 1. januára 2003, je súčasťou správneho súdnictva, v ktorom konajú všeobecné súdy (v danom prípade je to krajský súd). Sťažovateľ teda mal v správnom súdnictve podľa citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku na ochranu svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy účinné a dostupné právne prostriedky nápravy proti nečinnosti orgánu verejnej správy (správy katastra), čo je okolnosť, ktorá vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o jeho námietke porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2005